

На 27 мартъ. около 12 часа прѣзъ нощта, въ околността на Везувий се чуло силно подземно бучение. Послѣдвали много силни раздрусвания (трустове). Слѣдъ това дълбоката нощна тишина била оглушена отъ силенъ трѣсъкъ. Околното население, изплашено, изкочило изъ жилищата си. . . . Хората съ ужасъ поглеждали къмъ огненото чудовище. . . . Високи до облацѣтъ огнени язици, прѣкъсвани отъ много голѣми буци камъни и пѣсъкъ, дъждъ отъ пепель и силно течение на гореща, огнена лава, която изгаряла всичко прѣдъ себе си, — това прѣдставлявалъ сега кроткия отъ по-рано Везувий...

Лавата е затрупала града *Боскотрекасе*. Цѣлото население отъ околността, около 200,000 души, сж избѣгали въ гр. *Неаполъ* — най-красивия градъ въ цѣла Италия. Пепеления дъждъ валѣлъ постоянно и натрупалъ улицитѣ въ гр. Неаполъ.

Затрупанъ е съ камани и лава и градътъ *Стажано*, който ималъ 15000 души жители; затрупани сж сжщо и много села, разположени въ богатата околностъ на вулкана.

Потокътъ отъ лава е ималъ 1200 метра дължина и 400 метра широчина. Плещитѣ на вулкана биле покрити съ богати лозя. Огнената лава ги навеждала и изгаряла като киbritени клѣчки.

Едно куче, измамено отъ кафявата боя на лавата, тичало срѣщу нея да я лае, но лавата го застигнала и слѣдъ 10 секунди се обърнало на пепель. Голѣмитѣ дървета сж горѣли като борина.

Дъждътъ отъ камъни и пепель е направилъ голѣми опустошения и нещастия. Църквата на